

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਬਾਪ ਬਾਗਵਾਨ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਗਵਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ - ਵਧੀਆ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ ਲਿਆਉਣੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਦਾ ਫੁੱਲ ਨਾ ਲਿਆਵੇ ਜਿਹੜਾ ਮੁਰਝਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਕਿਹੜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਕਿੰਨਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ?

ਉੱਤਰ:- ਜਿਹੜੇ ਚੰਗੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਫੁੱਲ ਹਨ, ਕਈਆਂ ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ - ਵੇਖ ਬਾਪ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਹੀ ਬਾਪ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੋਚ ਗੰਦੀ ਹੈ, ਅੱਖਾਂ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਬੱਚੇ ਫੁੱਲ ਬਣ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਾਓ ਫਿਰ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਮਾਲੀ ਕਰੇ ਜਾਣਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਬਾਗਵਾਨ ਬੈਠ ਆਪਣੇ ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਸੈਂਟਰਾਂ ਤੇ ਤਾਂ ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਮਾਲੀ ਹਨ, ਇਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬਾਗਵਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦੇਣ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਫੁੱਲ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਬਾਪ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਕੰਡਿਆਂ ਦੇ ਜੰਗਲ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਹੈ ਰਾਵਣ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਝਾੜ ਦਾ ਬੀਜ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਬਗੀਚੇ ਤੋਂ ਫਿਰ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਹੈ ਰਾਵਣ। ਤਾਂ ਜੱਜ ਕਰੋ ਬਾਪ ਠੀਕ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਰੂਪੀ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਬਗੀਚੇ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਹੈ ਬਾਪ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਫੁੱਲ ਹਾਂ। ਬਾਗਵਾਨ ਵੀ ਇਥੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਹਨ ਮਾਲੀ। ਉਹ ਵੀ ਕਈਆਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲੀ ਹਨ। ਉਸ ਬਗੀਚੇ ਦੇ ਵੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕਿਸੇ ਦੀ 500 ਰੁਪਏ ਤਨਖਾਹ ਹੁੰਦੀ, ਕਿਸੇ ਦੀ 1000, ਕਿਸੇ ਦੀ 2000 ਰੁਪਏ। ਜਿਵੇਂ ਮੁਗ਼ਲ ਗਾਰਡਨ ਦਾ ਮਾਲੀ ਜ਼ਰੂਰ ਬਹੁਤ ਲਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੱਡਾ ਬਗੀਚਾ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਈ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਮਾਲੀ ਹਨ। ਜੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਮਾਲੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਬਗੀਚੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਸ਼ੋਭਾ ਵਾਲਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਵਧੀਆ ਫੁੱਲ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗੈਰਮਿੰਟ ਹਾਊਸ ਦਾ ਮੁਗ਼ਲ ਗਾਰਡਨ ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਗੀਚਾ। ਇੱਕ ਹੈ ਬਾਗਵਾਨ। ਹੁਣ ਕੰਡਿਆਂ ਦੇ ਬਗੀਚੇ ਦਾ ਬੀਜ ਹੈ ਰਾਵਣ ਅਤੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਬਗੀਚੇ ਦਾ ਬੀਜ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਬਾਪ ਤੋਂ। ਰਾਵਣ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਉਹ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਰਾਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸ਼ਰਾਪਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੇ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੈ ਸੁੱਖ ਦਾਤਾ, ਸਦਾ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ। ਮਾਲੀ ਵੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨ, ਬਾਗਵਾਨ ਆਕੇ ਮਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਛੋਟਾ- ਮੋਟਾ ਬਗੀਚਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਹੜੇ - ਕਿਹੜੇ ਫੁੱਲ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਦੇ - ਕਦੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਮਾਲੀ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਸਜਾਵਟ ਵੀ ਅਕਸਰ ਕਰਕੇ ਵਧੀਆ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਗਵਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਓਹੋ! ਇਹ ਮਾਲੀ ਤੇ ਬੜਾ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਫੁੱਲ ਵੀ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਲਿਆਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹਨ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਧਾਕਲਪ ਚਲਦਾ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਬਗੀਚੇ ਨੂੰ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ ਰਾਵਣ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਕੰਢੇ ਹੀ ਕੰਢੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਗੀਚੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੰਢੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕੰਡਾ ਹੈ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ।

ਬਾਬਾ ਨੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਕਈਆਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਕਾਮੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਦੀ ਸੈਮੀ ਕਾਮੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੈ। ਕਈ ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜੇ ਪਹਿਲੇ ਚੰਗਾ - ਚੰਗਾ ਚਲਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਾਂਗੇ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ਮਸ਼ਾਨੀ ਵੈਰਾਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਥੇ (ਘਰ ਵਿੱਚ) ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਗੰਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਥੇ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ - ਚੰਗਾ ਫੁੱਲ ਸਮਝ ਬਾਗਵਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਬਾ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਫੁੱਲ ਹੈ, ਕੋਈ - ਕੋਈ ਮਾਲੀ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਦਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਫਲਾਣਾ ਫੁੱਲ ਹੈ। ਮਾਲੀ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਦਸਣਗੇ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬਾਬਾ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਹੈ, ਮਾਲੀ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਚਾਲ - ਚਲਣ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਬਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਲਣ ਰਾਇਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ 10 - 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੁਧਰੀ ਹੈ। ਮੂਲ ਹਨ ਅੱਖਾਂ, ਜੇ ਬਹੁਤ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਹਨ। ਮਾਲੀ ਆਕੇ ਬਾਗਵਾਨ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁੱਝ ਦੱਸਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਦਸੋ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਫੁੱਲ ਲਿਆਂਦੇ ਹਨ? ਕੋਈ ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਫੁੱਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਮੋਤੀਏ ਦੇ, ਕੋਈ ਅੱਕ ਦੇ ਵੀ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਥੇ ਬਹੁਤ ਖਬਰਦਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਮੁਰਝਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੁੱਲ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦੀ ਹੈ ਜੇ ਮਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬੜਾ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਥੱਪੜ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਮਾਲੀ ਵੀ ਕੰਡੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਗਵਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਬਗੀਚੇ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਬਾਪ ਬੈਠ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੰਗਾਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ, ਖਬਰਦਾਰ ਰਹੋ, ਕਮੀਆਂ ਕੱਢਦੇ ਜਾਵੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਵੇਗੇ। ਬਾਬਾ ਆਏ ਹਨ ਲਕਸ਼ਮੀ

ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਉਣ, ਉਸਦੇ ਬਦਲੇ ਅਸੀਂ ਨੈਕਰ ਬਣੀਏ! ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਉੱਚ ਲਾਇਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ? ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੰਡਿਆਂ ਦੇ ਜੰਗਲ ਦਾ ਬੀਜ ਰਾਵਣ ਹੈ, ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਬਗੀਚੇ ਦਾ ਬੀਜ ਹੈ ਰਾਮ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਫਿਰ ਵੀ ਸਕੂਲ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਫਿਰ ਵੀ ਚੰਗੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੋਰਸ ਆਫ ਇਨਕਮ ਹੈ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ। ਫਿਰ ਕਿਧਰੇ ਵੀ ਇਹ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕ ਹੀ ਏਮ ਹੈ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦਾ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਗੀਤਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਤਾਂ ਗੀਤਾ ਸਾਰੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਸੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਹੈ, ਅਮਰਕਥਾ ਵੀ ਹੈ, ਤੀਜਰੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਲੋਕ ਗੀਤਾ ਤੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਫਿਰ ਰਾਜਾ ਕੌਣ ਬਣਿਆ? ਇਵੇਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹੈ ਜੋ ਕਰੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਰਾਜਾ ਬਣਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਆਪ ਨਹੀਂ ਬਣਾਂਗਾ? ਇਵੇਂ ਕਦੇ ਸੁਣਿਆ? ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ ਜੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਥੇ ਬਾਗਵਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਰਿਫਰੈਂਸ ਹੋਣ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਮਾਲੀ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਫੁੱਲ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਮਾਲੀ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤਰ੍ਹਾਂ - ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲੀ ਹਨ। ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਵਧੀਆ ਫੁੱਲ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਂਗੇ? ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੁੱਲ ਹਾਂ? ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਲੀ ਹਾਂ? ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਜਾਣਦੀਆਂ ਹਨ - ਮਾਲੀ ਵੀ ਕਿਸਮ - ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਵਧੀਆ - ਵਧੀਆ ਮਾਲੀ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੜਾ ਵਧੀਆ ਬਗੀਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਵਧੀਆ ਮਾਲੀ ਤਾਂ ਬਗੀਚਾ ਵੀ ਵਧੀਆ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਧੀਆ - ਵਧੀਆ ਫੁੱਲ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਗਵਾਨ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕੀ - ਕੀ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਸਮਾਂ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਕੰਡੇ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਤਾਂ ਫੁੱਲ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਕੰਡਾ ਹੀ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਵਿਤੀ ਬੜੀ ਗੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖਸ਼ਬੂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਬਾਗਵਾਨ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਫੁੱਲ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਤੀ ਇਵੇਂ ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਤੇ ਨਜ਼ਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਫੁੱਲ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨ? ਕਿੰਨੀ ਖਸ਼ਬੂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਹਰ ਇੱਕ ਖੁਦ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਫੁੱਲ ਬਣੇ ਹਾਂ? ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਬਾਰ - ਬਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਰੇ, ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਫੁੱਲ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇਗੇ? ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣਕੇ ਫਿਰ ਦੁਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਫੁੱਲ ਬਣਾਓਗੇ, ਤਾਂ ਮਾਲੀ ਨਾਮ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਮਾਲੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੈ ਕੋਈ ਮਾਲੀ? ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮਾਲੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਬੰਧਨ ਤਾਂ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਉਮੰਗ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਪੰਖ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕੀ? ਬਾਪ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਫੁੱਲ ਬਣ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਕਿਵੇਂ ਪਾਵਾਂਗੇ? 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਉੱਚ ਪਦ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਜੇ, ਰਾਜੇ, ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਵੀ ਹਨ। ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਘੱਟ ਸਾਹੂਕਾਰ ਵੀ ਹਨ, ਪੂਜਾ ਵੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕੀ ਬਣੀਏ? ਜੇ ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਕਲਪ - ਕਲਪਾਂਤਰ ਬਣਨਗੇ। ਹੁਣ ਪੂਰਾ ਜ਼ੋਰ ਲਗਾਕੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜੇ ਚੰਗੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਅਮਲ ਕਰਨਗੇ। ਰੋਜ਼ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਅਤੇ ਘਾਟੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 12 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਰੋਜ਼ ਆਪਣਾ ਘਾਟਾ ਅਤੇ ਵਾਧਾ ਕਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਘਾਟਾ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਥਰਡ ਕਲਾਸ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ।

ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਸਾਡਾ ਬੀਜ ਹੈ ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ, ਜਿਸਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਤੇ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਬੈਠਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਹੂ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਬੈਠਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕਦਮ ਹਾਈਐਸਟ, ਇਹ ਇੱਕਦਮ ਲੋਐਸਟ। ਇੱਕਦਮ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਤੋਂ ਵੈਸ਼ਾਲਿਆ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਹੈ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ। ਪਹਿਲੇ ਨਵਾਂ ਬ੍ਰਿਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਅੱਧੇ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਗਵਾਨ ਵੀ ਹੈ, ਮਾਲੀ ਵੀ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਗਵਾਨ ਕੋਲ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਮਾਲੀ ਫੁੱਲ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਇੰਨੇ ਚੰਗੇ ਫੁੱਲ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੜਫਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਕੋਲ ਜਾਈਏ। ਕਿਵੇਂ - ਕਿਵੇਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੱਚੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਬੜਾ ਵਧੀਆ ਫੁੱਲ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਮਾਲੀ ਸੈਕਿੰਡ ਕਲਾਸ ਹੈ, ਮਾਲੀ ਨਾਲੋਂ ਫੁੱਲ ਵਧੀਆ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਤੜਫਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਈਏ, ਜੇ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਮਾਰ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਡੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸੱਚੀ ਦੇਪਦੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਸਟ ਜੇ ਹੋ ਗਿਆ ਉਹ ਫਿਰ ਰਪੀਟ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਕਲ ਪੁਕਾਰਿਆ ਸੀ ਨਾ, ਅੱਜ ਬਾਬਾ ਆਏ ਹਨ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਐਵੇਂ - ਐਵੇਂ ਭੁੱ - ਭੁੱ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਭੁਮਰੀਆਂ, ਉਹ ਹੈ ਕੀੜਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਭੁੱ - ਭੁੱ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਬੋਲੇ, ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਕਾਮ ਮਹਾਸਤਰੂ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਵਕਤ ਅਬਲਾਵਾਂ ਦੇ ਬੋਲ ਲਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਠੰਡੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅੱਛਾ, ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਐਸਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਵੇ। ਮੇਰੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਜਾਵੇ। ਇਵੇਂ ਦੇਪਦੀਆਂ ਪੁਕਾਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਭੁੱ - ਭੁੱ ਕਰੋ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਜਨਾਨੀਆਂ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ

ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰੂਪਨਖਾ, ਪੂਤਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁੰ - ਭੁੰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕੀੜਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਵਿਕਾਰ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ। ਬਾਗਵਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਤਰ੍ਹਾਂ - ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਗੱਲ ਹੀ ਨਾ ਪੁਛੋ। ਕਈ - ਕਈ ਕੰਨਿਆਵਾਂ ਵੀ ਕੰਡਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੀ ਜਨਮਪੱਤਰੀ ਦਸੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੁਣਾਵਾਂਗੇ ਨਹੀਂ, ਲੁਕਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਵਧਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਝੂਠ ਚਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਫ੍ਰਿਤੀ ਖਰਾਬ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਬਚ ਜਾਵੋਗੇ। ਸੱਚ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਮਹਾਰੋਗੀ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਕਾਰੀ ਜੋ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਮਤਲਬ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮ- ਸੁੰਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਲਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਰਾਮ ਨੂੰ, ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਲਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਤਲਬ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਗੋਰਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਂ ਇਹ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਲਾ ਨਾਰਾਇਣ ਥੋੜੀ ਨਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਦਿਰ ਜੋ ਬਣਾਏ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਦੇ ਸਨ ਨਹੀਂ। ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਾਲੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਆਇਰਨ ਏਜ ਤੋਂ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸੋਨੇ ਦੀ ਚਿੜੀਆ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਾਲੀ ਕਲਕੱਤੇ ਵਾਲੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ਕਲ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਗੱਲ ਨਾ ਪੁਛੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੇ ਪੰਖ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਮਾਲੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ

2. ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ ਬਣਿਆ ਹਾਂ? ਮੇਰੀ ਫ੍ਰਿਤੀ ਸੁੱਧ ਹੈ? ਅੱਖਾਂ ਧੋਖਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ? ਆਪਣੀ ਚਾਲ - ਚਲਣ ਦਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਰੱਖ ਕਮੀਆਂ ਕੱਢਣੀਆਂ ਹਨ।

ਵਰਦਾਨ:- ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਧਾਰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਵਾਲੇ ਸਮਰਥ ਸਮਰਾਟ ਭਵ:
ਤੁਹਾਡੇ ਸਵਰਾਜ ਦਾ ਧਰਮ ਅਰਥਾਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ " ਪਵਿੱਤਰਤਾ"। ਇੱਕ ਧਰਮ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ। ਸੁਪਨੇ ਜਾਂ ਸੰਕਲਪ ਮਾਤਰ ਵੀ ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਮਤਲਬ ਦੂਜਾ ਧਰਮ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਹੈ ਉਥੇ ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਮਤਲਬ ਵਿਅਰਥ ਤੇ ਵਿਕਲਪ ਦਾ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਭਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸਮਰਥ ਸਮਰਾਟ ਹਨ। ਹੁਣ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਸੰਸਾਰ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਭਵਿੱਖ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਿਜੇਈ ਰਤਨ ਉਹ ਹੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨਾਂ ਦੀ ਸੱਚੀ ਪ੍ਰੀਤ ਇੱਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਹੈ।
